

ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ

ਏ. ਐਨ. ਗਰੋਵਰ ਅਤੇ ਆਈ. ਆਰ ਖੰਨਾ, ਜੇ. ਜੇ.

ਅਮਰ ਕੌਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਸ਼ਿਵ ਕਰਨ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2 ਆਫ 1961

1 ! 1964

2 ਸਤੰਬਰ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ (1908 ਦਾ ਐਕਟ V)—ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 58 * ਅਤੇ 63—ਨਿਯਮ 58 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਆਦੇਸ਼—ਜਦੋਂ ਨਿਰਣਾਇਕ— ਇਕ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਇਤਰਾਜ਼— ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ -ਕੀ ਦੂਜੇ ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਾਇਮਨ ਲਾਭ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ-ਦੂਜੇ ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਯੋਗ ਵੰਡ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ-ਕੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ- ਆਰਡਰ 21, 'ਨਿਯਮ 63 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਇਤਰਾਜ਼ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ-ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ-ਐੱਸ. II— ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਮੁਲਤਵੀ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ—ਕੀ ਮੁੜ-ਨਿਰਣਾਇਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ — ਸਬੂਤ ਐਕਟ (1872 ਦਾ I)- ਐੱਸ. 41—ਅਪੀਲ ਵਿਚ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਦਿਵਾਲੀਏ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼—ਅਪੀਲੇਟ ਆਰਡਰ—ਕੀ ਰਿਮ ਵਿਚ ਫੈਸਲਾ—ਕਰਜ਼ਦਾਰ

ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤੋਹਫਾ ਬਣਾਉਣ-ਦਾਨੀ ਦਾ ਇਰਾਦਾ-ਕਿਸ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਆਈ

, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦਾ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 58, ਤੀਜੀ ਧਿਰਾਂ, ਭਾਵ, ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੁਰਕੀ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਸੰਖੇਪ ਉਪਾਅ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦਾ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨੱਥੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੁਰਕੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਜਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੈ

ਵੇਲ. XVIII-(1)]

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

'161

ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਦੇ, ਉਸਦੇ ਲਈ ਦੋ ਕੋਰਸ ਖੁੱਲੇ ਹਨ। I-ਭਾਵ ਉਚਿਤ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਤੁਰੰਤ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਹ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋ ਸੀਡਰ ਦੇ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 58 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਤਰਾਜ਼-ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਉਪਾਅ ਕੇਵਲ ਸੰਖੇਪ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਸਮਕਾਲੀ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ

ਨਤੀਜਾ ਸਿਰਫ ਸੰਖੇਪ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ। ਅਜਿਹੀ ਪੜਤਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਯਮ 63 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ। ਜੇਕਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 58 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਕੁਰਕੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਹੱਕ ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਕੁਰਕ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ। ਜੇਕਰ, 'ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਮੁਦਈ ਇਤਰਾਜ਼ਕਰਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 63 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਹੱਕ ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਮਰਨ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਗਾਵ ਤੋਂ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦਾ। ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 58 ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਆਰਡਰ ਸਬਸਿਜ਼ ਟਿੰਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 58 ਆਰਕ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੁਕਮ, ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਉਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਆਰਡਰ 21 ਦੇ ਨਿਯਮ 58 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਆਧਾਰ "ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਜਿਹੀ ਕੁਰਕੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ।" ਨਿਯਮ 58 ਵਿੱਚ "ਅਜਿਹੀ ਅਟੈਚਮੈਂਟ" ਸ਼ਬਦ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੁਰਕੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਫ਼ਰਮਾਨ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ। ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ, ਜਿਸ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਕੁਰਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਹੁਕਮ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਕੁਰਕ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 63 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕਾਂ ਨੇ ਦਰਯੋਗ ਵੰਡ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 63 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਤਰਾਜ਼ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਸਿਰਫ ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਕੁਰਕ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਰਣੇ ਦੇ - ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦਾ ਭਾਵੇਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਵਜੋਂ ਉਲਝਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਿਰਫ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਗੈਰ-ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬਾਰੇ ਸੀ

ਅਟੈਚਿੰਗ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੀ ਡੀ ਕ੍ਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਪਰੋਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਮੁਲਤਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਖਰਚੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਾ ਮੈਰਿਟ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਨਿਆਇਕਤਾ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿਵਾਲੀਆ ਹੋਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਉਸ ਦੇ ਦੀਵਾਲੀਏ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਚਰਿੱਤਰ ਖੋਹਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਦੁਆਰਾ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿਵਾਲੀਆ ਹੋਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿਵਾਲੀਆ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਐਲਾਨ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਨਿਰਣਾ ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੈ ਕਿ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਹ ਦੀਵਾਲੀਆ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਵਾਲ, ਕਿ ਕੀ ਤੋਹਫ਼ਾ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦੇਣ ਸਮੇਂ ਦੇਣਦਾਰ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ।

..... -.....'

ਸ਼੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਮ ਬੁੱਧੀਰਾਜਾ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਡੀ.ਕੇ.ਮਹਾਜਨ, ਮਿਤੀ 19 ਅਕਤੂਬਰ, 1960 ਦੇ ਆਰਐਸਏ ਨੰਬਰ 176, 1954 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ।, ਮਿਤੀ 28 ਅਕਤੂਬਰ, 1953, ਜਿਸ ਨੇ 16 ਜੂਨ, 1953 ਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਈ.ਐਫ. ਬਾਰਲੋ, ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ, ਖਰਚੇ ਸਮੇਤ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਗੁੰਮ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਮਨਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ

ਸੀ ਐਲ ਅਗਰਵਾਲ, ਐਚ ਐਲ ਸਰੀਨ ਅਤੇ ਜੇ ਕੇ ਖੋਸਲਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਲਈ
ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਜੇ.ਐਨ. ਸੇਠ, ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਸੀ.ਐਮ. ਨਾਇਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

ਖੰਨਾ, ਜੇ. ਖੰਨਾ, ਜੇ.—ਬੀਬੀ ਅਮਰ ਕੌਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਇਹ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ
ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ
ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ, ਅਮਰ ਕੌਰ ਦਾ ਹੁਕਮ, ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਵ ਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸ਼ਿਵ ਕਰਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (1 ਹੋਰ) ਦੇ ਖਿਲਾਫ

5* - ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਜਵਾਬਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਖੰਨਾ, ਜੇ.

ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਚੱਲੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਗਲੀ ਕੜੀ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਸੰਖੇਪ ਇਤਿਹਾਸ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

• ਅਗਸਤ, 1932 ਵਿਚ, ਲਾਲ ਸਿੰਘ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ, ਜੋ ਕਿ ਪਤੀ ਹੈ

-^ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਿੰਡ ਸੁਖਚੈਨ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ 1,238 ਵਿੱਘੇ ਅਤੇ 7 ਬਿਸਵੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤੋਹਫਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਤੋਹਫਾ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਭੁਗਤਨ ਲਈ ਚਾਰਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੌਰ, ਜੋ ਕਿ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਭਰਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸੀ, ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਤੋਹਫੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਯੂ ਇੰਤਕਾਲ 13 ਮਈ, 1934 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਰਮ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ-ਲਸ਼ਕਾਰੀ ਮੱਲ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। 27 ਫਰਵਰੀ, 1935 ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਵਿਰੁੱਧ ਭਵਿੱਖੀ ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ 14,000 ਰੁਪਏ। ਇਕ ਭਾਣਾ ਰਾਮ ਨੇ ਵੀ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। 20,000 ਅਤੇ ਰੁ. 17 ਮਾਰਚ, 1936 ਨੂੰ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਵਿਰੁੱਧ 1,164 ਰੁਪਏ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਭਾਨਾ ਰਾਮ ਨੇ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ।

4 ਜੁਲਾਈ, 1936 ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਫਰਮਾਨ, ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਸੁਖਚੈਨ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਜ਼ਮੀਨ, ਜੋ ਕਿ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤੋਹਫੇ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, 30 ਅਕਤੂਬਰ, 1936 ਨੂੰ ਨੱਥੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਫਿਰ ਕਾਗਜ਼ ਨਿਲਾਮੀ ਲਈ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤੇ ਗਏਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 68 ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਕ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ। ਫਰਮ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ-ਲਸ਼ਕਾਰੀ ਮੱਲ ਨੇ 18 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ 5 ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ।

ਜੁਲਾਈ, 1936, ਅਤੇ ਉਸ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ 'ਭਾਣਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਦੀ ਦਰਯੋਗ ਵੰਡ ਰਾਮ ਦੀ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 23 ਫਰਵਰੀ, 1937 ਨੂੰ ਭਾਣਾ ਰਾਮ ਦੀ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਆਰਡਰ 21, ਰੂਲ 58 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕਰਕ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਉਸ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਕਰਕੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਫਰਮਾਨ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਪਰੋਕਤ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 10 ਨਵੰਬਰ, 1937 ਨੂੰ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੇ ਆਰਡਰ 21, ਰੂਲ 63, ^ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ 1,237 ਕਨਾਈ ਅਤੇ 7 ਮਾਪਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਾਲਕ ਸੀ।

ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਸ ਦੇ ਬਦਲ ਵਿਚ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਚਾਰਜ ਸੀ। 4,410 ਰੁਪਏ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੌਰ ਦੇ ਚਾਰਜ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ ਸਨ। ਭਾਣਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਫਰਮ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ-ਲਸ਼ਕਾਰੀ ਮੱਲ ਸਮੇਤ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੋਰ ਲੈਣਦਾਰ ਉਪਰੋਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਨਾਮ ਸਨ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਉਹਨਾਂ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ 15 ਨਵੰਬਰ, 1938 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਮਨੀ ਰਾਮ ਖੰਨਾ, ਸੁਬੋਰਦੀਨ ਜੱਜ, ਫੀਓਜ਼ਪੁਰ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਮੁਲਤਵੀ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। 15 ਜੁਲਾਈ, 1938 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, 15 ਜੁਲਾਈ, 1938 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਫਰਮ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ-ਲਸ਼ਕਾਰੀ ਮੱਲ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਲਾਲ ਸਿੰਘ, ਨੂੰ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਜੱਜ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਦੁਆਰਾ ਇਨਸੋਲਵੈਂਟ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ.ਏ. ਰਹਿਮਾਨ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਨੇ 22 ਨਵੰਬਰ, 1938 ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਬਲ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ

ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਦਾ ਦੀਵਾਲੀਆ ਹੋਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਨਾ ਰਾਮ ਦੀ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ , ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਪਿੰਡ ਸੁਖਚੈਨ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਕੁਰਕ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ 16 ਮਈ, 1944 ਨੂੰ ਫਰਮ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ-ਲਸ਼ਕੀ ਮੱਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਅਮਲੀਜ਼ਾਮਾ ਪਹਿਨਾਉਣ ਲਈ ਦਰਖਾਸਤ ਦੇ ਕੇ ਪਿੰਡ ਸੁਖਚੈਨ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ 54 ਵਿੱਘੇ ਅਤੇ 18 ਬਿਸਵੇ ਜ਼ਮੀਨ ਕੁਰਕ ਕਰ ਲਈ, ਜੋ ਕਿ ਹੁਣ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਗਿਫਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੁਰਕੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਆਰਡਰ 21, ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੇ ਨਿਯਮ 66 ਅਧੀਨ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਨਿਲਾਮੀ ਰਾਹੀਂ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ਿਵ ਕਰਣ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਮੱਲ ਦੇ ਪੂਰਵਜ ਪੋਹਲੂ ਰਾਮ ਨੇ 10,000 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਿਆ। 20,300 ਹੈ। ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਕਿਰਿਆ ਦੇ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 90 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਕਾਰਨ ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਉਸ ਦੀ ਹੈ। ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਅਪੀਲ 'ਤੇ

ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ, ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅਮਰਕਾਈ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਕਲੈਕਟਰ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ- ਸ਼ਿਵ ਕਰਨ ਐਮਜੀ ਡੀ ਨੇੜੇ। ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ

ਵਿਕਰੀ ਮੁੱਲ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਆਖਰਕਾਰ ਇੱਕ ਆਰਡੀਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਜੇ. ਖੰਨਾ, ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਅਤੇ ਫਰਮ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ-ਲਸ਼ਕਾਰੀ ਮੱਲ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ, ਕਿ ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਰਹੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣਾ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪਿੰਡ ਸੁਖਚੈਨ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ 54 ਵਿੱਘੇ ਅਤੇ ਆਈ.ਬੀ.ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਮਾਪ ਦੇ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਦੋਸ਼ 'ਤੇ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਤੋਹਫੇ ਕਾਰਨ ਵਿਵਾਦਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਾਲਕ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿ ਇਹ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਮਾਨਤ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਨੱਥੀ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਫਰਮ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ-ਲਸ਼ਕਾਰੀ ਮੱਲ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸ਼੍ਰਮਤੀ ਅਤਰ ਕੌਰ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 4, ਜਿਸ ਨੂੰ ਫਰਮ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ-ਲਸ਼ਕਾਰੀ ਮੱਲ ਨੇ ਫਰਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਵੇਚਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਕੁਰਕੀ ਕਰਕੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦੀ ਵੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ।

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੈਧਤਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤੋਹਫਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 15 ਨਵੰਬਰ, 1938 ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਮਨੀ ਰਾਮ ਖੰਨਾ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੈਜ਼ਿਊਡੀਕੇਟਾ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੁਝ ਹੋਰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵੀ ਸਨ, ਪਰ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਰੋਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। . ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ 12 ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਮੁੱਦੇ ਆਰਕ 1, 2, 3 ਅਤੇ 11 ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹਨ: -

- (1) ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 5 ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਤੋਹਫਾ ਹੈ?
- (2) ਜੇਕਰ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 1 ਸਾਦੇ ਝਗੜੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਡਿਕਰੀ - ਧਾਰਕ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3

(3) ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ?

(4) ਕੀ 15 ਨਵੰਬਰ, 1938 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਮਨੀ ਰਾਮ, ਉਪ-ਜੱਜ, ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਚੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਫੈਸਲਾ ਨਿਆਂਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ?

(11) ਜੇਕਰ ਮੁੱਦੇ ਨੰ. 1, 2 ਅਤੇ 3 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਤੋਹਫੇ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਹਰਾਉਣ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੈਣਦਾਰਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ?

ial ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁੱਦੇ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜੋ ਕਿ ਤੋਹਫੇ ਵਿਚ ਹੈ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਪੱਖ ਸਾਬਤ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁੱਦਾ ਨੰ: 11 'ਤੇ ਪਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। ਅੰਕ ਨੰ: 3 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਮਨੀ ਰਾਮ ਖੰਨਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਮਿਤੀ 15 ਨਵੰਬਰ, 1938, 'ਵਿਰੁਧ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਵਜੋਂ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਰੈਜ਼ਿਊਡੀਕੇਟਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 11 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤੋਹਫਾ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿਚ ਆਇਆ ਤਾਂ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ 22 ਨਵੰਬਰ, 1938 ਦੇ ਮਿਸਟਰ ਐਸ.ਏ. ਰਹਿਮਾਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਕਰਜ਼ਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਫਰਮ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ-ਲਸ਼ਕਾਰੀ ਮੱਲ ਦੀਵਾਲੀਆ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਸੀ, ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਤੋਹਫੇ ਵਿੱਚ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪੱਖ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿਚਲਾ ਤੋਹਫਾ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਕਸਾਰਤਾ ਨਾਲ, ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 3 'ਤੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਮਨੀ ਰਾਮ ਖੰਨਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੈਜ਼ਿਊਡੀਕੇਟਾ ਵਜੋਂ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਿੱਖਿਅਕ ਐਡ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਆਰਡਰ 17, ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਦਾਰਥ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੇ ਆਰਡਰ 21, ਰੂਲ 58 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਫੀਲਡ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਸੂਟ ਸੀ

ਅਮਰ ਕਾਮ- ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 58 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ, ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਰਿਜ਼ਰਵ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ

ਡੀ

ਭੌਜਿਆ

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ 63. ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸੀਆਰ 5, ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ,

-----ਅਤੇ

ਖੰਨਾ, ਜੇ.

1 ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਹ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਹਿਸਟ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਗਰੋਵਰ, ਜੇ.ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਕੁਝ ਤੱਥ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ

ਪੂਰਾ ਇਤਿਹਾਸ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। 13 ਦਸੰਬਰ, 1962 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਰਿਪੋਰਟ, ਮਿਤੀ 30 ਦਸੰਬਰ, 1963, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸ੍ਰੀ ਅਗਰਵਾਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਰਡਰ 21, ਰੂਲ 58 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਲਾਂਚ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਕਾਰਨ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 23 ਫਰਵਰੀ, 1937 ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ - ਜ਼ਾਬਤਾ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਨਿਰਣਾਇਕ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ, ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 63 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਅਧੀਨ: -

"ਆਰਡਰ 21.

ਨਿਯਮ 63: ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਜਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਪਹਿਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਧਿਰ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਹੱਕ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ, ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ। , ਆਰਡਰ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ। ”

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਭਾਨਾ ਰਾਮ ਦੁਆਰਾ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 58 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਤਰਾਜ਼-ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਭਾਵਨਾ ਰਾਮ ਹੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਫਰਮ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ-ਲਸ਼ਕਾਰੀ ਮੱਲ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉੱਥੇ ਹੈ

ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਤਾਕਤ. ਆਰਡਰ 21, ਕੋਡ ਦਾ ਨਿਯਮ 58 ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵ "ਜਜ਼ਮੈਂਟ-ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਫਿਰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੁਰਕੀ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ। ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਟੈਚ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੁਰਕੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਜਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੈ, ਉਸ ਲਈ ਦੋ ਕੋਰਸ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਢੁਕਵੀਂ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਹ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 58 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਤਰਾਜ਼-ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਉਪਾਅ ਕੇਵਲ ਸੰਖੇਪ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਸਮਕਾਲੀ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸਿਰਫ ਸੰਖੇਪ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ। ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਯਮ 63 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸੰਪੱਤੀ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ। ਜੇਕਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 58 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਕੁਰਕੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਨੂੰ ਨੱਥੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ 7 ਰਿਣਦਾਤਾ. ਜੇਕਰ, ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਮੁਦਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਤਾ ਹੈ, ਜੋ - ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਪ੍ਰੇਸੀਡਿੰਗ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 63 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਗਾਵ ਤੋਂ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦਾ। ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ

ਅਧੀਨ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 58 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਆਰਡਰ ਕਾਇਮ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 58 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਤਰਾਜ਼ ਖੁੱਲ੍ਹ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁਰਕੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੁਰਕੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ, ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਉਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੈਕਿਨ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ. ਜੇ. ਨਜੀਮੁਨੇਸਾ ਬੀਬੀ ਬਨਾਮ ਨਚਰਦੀਨ ਸਰਦਾਰ (1)—

“ਸ਼ਬਦ 'ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ' ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੰਮ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ

(1) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1924 ਕੈਲ. 744

Amar Kaur
v.
Shiv Karan
and others

ਇੱਕ ਸੂਟ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਵੈਧ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਹਟਾਈ ਗਈ ਨੱਥੀ ਅਜਿਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸੂਟ ਫੈਕਟਮ ਵਾਲਿਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਛੱਡ ਕੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਵਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ

ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ "ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ" ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ ਹੈ, ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਨਾਲ - ਖਿੱਚੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਵਸਤੂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਸੂਟ -ਕਾਮ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣ ਰਾਧਾ ਬਾਈ ਗੋਪਾਲ ਜੋਸ਼ੀ ਬਨਾਮ ਗੋਪਾਲ ਢੋਡੇ ਜੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (2) ਵਿੱਚ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 58 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਤਰਾਜ਼ 'ਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਬਾਰੇ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਖਤਮ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਹੈ ਜੋ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਨਿਰਣਾਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਸੀਮਾ ਬਾਰੇ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ ਇਹ ਪਹਿਲੂ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 58 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੋ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਹ ਭਾਨਾ ਰਾਮ ਦੁਆਰਾ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੁਰਕੀ ਲਈ ਸਨ। ਫਰਮ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ-ਲਸ਼ਕਾਰੀ ਮੱਲ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਰਮ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ-ਲਸ਼ਕਾਰੀ ਮੱਲ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 58 ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। . ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਇਤਰਾਜ਼-ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਸਿਰਫ ਭਾਨਾ ਰਾਮ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਫਰਮ ਬਿਹਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(2) ਏਆਈਆਰ 1944 ਬੰਬ 50.

ਲਾਲ-ਲਸ਼ਕਾਰੀ ਮੱਲ। ਸ਼ਿਵ ਕੁਰਾਨ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ " ਬੀ ਜੇ ਏਕਲੀਓ " - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਿਰਫ ਭਾਨਾ ਰਾਮ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਰਕੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਖੰਨਾ, ਜੇ. ਆਰਡਰ 21. ਨਿਯਮ 63 ਸਿਰਫ ਉਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਮੁਤਾਬਕ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਹੋਰ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਨਿਯਮ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ. 58 ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਆਧਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ "ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਜਿਹੀ ਕੁਰਕੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ।" ਸ਼ਬਦ "ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਲਗਾਵ। 58 ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਸਿਰਫ ਉਸ ਪਾਰਟਕੂਲਰ ਕੁਰਕੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਕੁਰਕੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੋ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਨਦਾਈ ਨਰਸਿਮਹਾਚਾਰੀ ਬਨਾਮ ਰਾਘਵ ਪਦਯਾਚੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (3) ਵਿੱਚ। ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 58 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁਰਕੀ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ,

ਨਿਯਮ 63 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਖਾਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ. ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ-

ਕੁਲਰ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਕੀਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 63 ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕਿ ਦਾਅਵੇ ਜਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ 'ਤੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਚੁਕਮ-ਨੂੰ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ, ਨੂੰ 58 ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ "ਅਜਿਹੇ ਅਟੈਚਮੈਂਟ" ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਮਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਸਾਰੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਿਰਣਾਇਕ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ -

ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 58 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਾਂ ਨਿਯਮ 63 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ, ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾਂਦਾ। ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ”

(3) ਏਆਈਆਰ 1945 ਮੈਡ. 333.

Arnar Kaur
v.
Shiv Karan
and others

ਰਾਧਾ-ਬਾਈ ਗੋਪਾਲ ਜੋਸ਼ੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) (2) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 63 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਨਿਯਮ 60 ਜਾਂ ਨਿਯਮ 61 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਕੀ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ, ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਮੰਨਾਂਗਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 58 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ 23 ਫਰਵਰੀ, 1937 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਭਾਣਾ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਰਾਮ, ਨਾ ਕਿ ਫਰਮ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ-ਲਸ਼ਕਾਰੀ ਮੱਲ ਲਈ।

ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਵੱਲੋਂ ਸ੍ਰੀ ਸੇਠ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੁਰਕੀ ਕੇਵਲ ਭਾਣਾ ਰਾਮ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਿਯਮ 58, ^.- ਅਧੀਨ ਸਨ। ਬਰਖਾਸਤ, ਫਰਮ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ-ਲਸ਼ਕਾਰੀ ਮੱਲ, ਉਹਨਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਦਾ * ਫਾਇਦਾ ਉਠਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ " ਫਰਮ ਨੇ ਭਾਣਾ ਰਾਮ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਰਕਮ ਦੀ ਦਰਯੋਗ ਵੰਡ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 64 ਵੱਲ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

"ਜਿੱਥੇ ਕੁਰਕੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿੱਜੀ ਤਬਾਦਲੇ ਜਾਂ ਸੰਪੱਤੀ ਦੀ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕੁਰਕੀ ਦੇ ਉਲਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਜ਼ੇ, ਲਾਭਅੰਸ਼ ਜਾਂ ਹੋਰ ਪੈਸੇ ਦੇ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਭੁਗਤਾਨ, ਸਾਰੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੇਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਵਿਆਖਿਆ। -ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਯੋਗ ਦਾਅਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੰਪੱਤੀਆਂ ਦੀ ਦਰਯੋਗ ਵੰਡ ਲਈ ਦਾਅਵੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।"

ਸੈਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਐਕਸ ਪਲੈਨੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਸੇਠ ਦੁਆਰਾ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰੋਵੀਆਈ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ

*S> ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਰਕੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਰਯੋਗ ਵੰਡ ਲਈ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਸੰਪੱਤੀਆਂ ਦਾ. ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ; ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋ ਕਿ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 58 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਘੇਰਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਸ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਲਕਿ

< ਹੋਰ ਫਰਮਾਨ ਵੀ। ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ

ਕੋਡ। ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 64 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।

ਸ੍ਰੀ ਸੇਠ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ Zt o ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ, 11 ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। 2420-R, ਮਿਤੀ 26 ਜੁਲਾਈ, 1940 ਨੂੰ, ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋ ਸੀਡਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 70 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਉਹ ਨਿਯਮ ਮਾਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਫਿਰ ਸ੍ਰੀ ਸੇਠ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਅੱਗੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਰਡਰ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਿਆਏ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੇ ਨਿਯਮ 63, ਸ੍ਰੀ ਮਨੀ ਰਾਮ ਖੰਨਾ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਰਮ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ-ਲਸ਼ਕਾਰੀ ਮੱਲ ਵਜੋਂ, ਇੱਕ ਸੀ। ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਧਿਰ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਨਿਆਂਇਕ ਨਿਆਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰੇਗੀ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਛੋਟਾ ਜਵਾਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਰਡਰ 21, ਰੂਲ 63 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀ, ਜੋ ਭਾਨਾ ਰਾਮ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 58 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ।, ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਦਾਸ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਤੋਹਫੇ ਵਿਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਕੁਰਕੀ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ

ਭਾਨਾ ਰਾਮ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਕਰੀ। ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 58 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਕੇਵਲ ਭਾਨਾ ਰਾਮ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਯਕੀਨੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੋਰ ਫ਼ਰਮਾਨਧਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਦਾ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਹੋਰ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਵਜੋਂ ਉਲਝਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਸਿਰਫ ਭਾਨਾ ਰਾਮ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੁਰਕੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਗੈਰ-ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬਾਰੇ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਕਾਂਡਾਈ ਨਰਸਿਮਹਾਚਾਰੀਅਰ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) (3) ਵਿੱਚ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 63 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਉਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਰੇ ਨਹੀਂ ਵਧਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਝਗੜੇ ਕੀਤੇ ਹਨ। 'ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ

ਕਾਰਵਾਈਆਂ

Amar Kaur
v.
Shiv Karan
and others

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਪਰੋਕਤ 1 ਤੋਂ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੁਲਤਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਖਰਚੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ, 1, ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਕਿ 15 Khanna, J. ਨਵੰਬਰ, 1938 ਦਾ ਸ਼੍ਰੀ ਮਨੀ ਰਾਮ ਖੰਨਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਨਿਆਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਸੇਠ ਨੇ ਅਗਲੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਪਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਸਮਕਾਲੀ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਖੋਜ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਮਿਸਟਰ ਐਸ.ਏ. ਰਹਿਮਾਨ ਦੇ 22 ਨਵੰਬਰ, 1938 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਿਵਾਲੀਆ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਦਿਵਾਲੀਆ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਦੀ ਕੁੱਲ ਜਾਇਦਾਦ, ਰੁਪਏ ਸੀ। 2,04,040 ਔਡ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਕੁੱਲ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਰੁਪਏ ਦੀਆਂ ਸਨ। 1,9-4,664 ਜਾਂ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰੁਪਏ। 2,02,664 ਹੈ। ਮਿਸਟਰ ਰਹਿਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਖੋਜ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਲਾਲ ਸਿੰਘ, ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਬਲ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਖੋਜਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਫਰਮ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ-ਲਸ਼ਕਾਰੀ ਮੱਲ ਦੁਆਰਾ, ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਦਿਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਤੋਹਫ਼ਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਅਤੇ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਹਿਮਾਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਉਧਾਰ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸਬੂਤ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸਬੂਤ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈਣ ਲਈ ਦਿਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਪੂਰਵ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਹਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਿੱਚ

ਖੰਨਾ, ਜੋ

ਦਾ ਪੱਖ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਸ਼੍ਰੀ ਰਹਿਮਾਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ ਜੋ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸ਼੍ਰੀ ਰਹਿਮਾਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਰੈਮ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ; ਹੇਠ ਹੈ: - •

41. ਪ੍ਰੋਬੇਟ, ਵਿਆਹ, ਐਡਮਿਰਲਟੀ ਜਾਂ ਦਿਵਾਲੀਆ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲਾ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਚਰਿੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਖੋਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਚਰਿੱਤਰ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਾ, ਕਿਸੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਹੋਂਦ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਵੇ।

ਅਜਿਹਾ ਨਿਰਣਾ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਬੂਤ ਹੈ- ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਚਰਿੱਤਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਚਰਿੱਤਰ, ਜਿਸਦਾ ਇਹ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੁਖੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਨਿਰਣਾ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ; ♦

ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਚਰਿੱਤਰ ਜੋ ਇਹ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਖੋਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਣੇ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਬੰਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਦਾ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਜਿਹਾ ਨਿਰਣਾ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ ਜਾਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਰਹਿਮਾਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਦਿਵਾਲੀਆ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉਸ ਦੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਦੀਵਾਲੀਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿਵਾਲੀਆ ਹੋਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਉਸ ਦੇ ਦੀਵਾਲੀਏ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਚਰਿੱਤਰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ

ਧਾਰਾ 41 ਦੁਆਰਾ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ

ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀਵਾਲੀਆ ਹੋਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿਵਾਲੀਆ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਐਸ ਏ ਰਹਿਮਾਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਸੇਠ ਨੇ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਬਨਾਮ ਬਲਿਕਰਾਮ ਕਿਸਨਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ (4) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕ ਦਿਵਾਲੀਆ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀਵਾਲੀਆ ਹੋਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਦੀਵਾਲੀਆ ਫਰਮ ਦਾ ਭਾਈਵਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਰਿਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਆਧਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਫਰਮ ਦਾ ਭਾਈਵਾਲ ਨਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਉਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ, ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸਿਰਫ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਫਰਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਬਿੰਦੂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਕੇਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

ਫਿਰ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਰਹਿਮਾਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿੰਨਾ ਕੁ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 41 ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਹਿੱਸਾ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਰਹਿਮਾਨ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਾਲ ਸਿੰਘ, ਦੀਵਾਲੀਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤੋਹਫ਼ਾ, ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸ਼੍ਰੀ ਰਹਿਮਾਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿਰਣੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਉੱਠਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ ਮਿਸਟਰ ਰਹਿਮਾਨ ਦੀ ਰੀਮ ਵਿਚ ਨਿਰਣੇ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਨਿਰਣਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ

(4) ਏਆਈਆਰ 1940 ਕੈਲ. 225.

ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀਵਾਲੀਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿਵਾਲੀਆ ਹੋਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਉਚਿਤ ਭਾਰ ਦੇਣਾ ਪਏਗਾ, ਪਰ ਇਹ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤੋਹਫ਼ਾ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕਮਾਤਰ ਅਧਾਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ।

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੋਹਾਂ ਨੇ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪਾਇਆ, 1925 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਫ਼ੀ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਲਾਲ ਸਿੰਘ, ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਜੋ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸੀ, ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦੇਣ ਵੇਲੇ ਵਿੱਤੀ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਗਵਾਹ ਬਾਕਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੋਹਫ਼ਾ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦੇਣਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀਆਂ ਸਹਿਮਤੀ ਕਿਰਾਏ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਹਿਮਾਨ, ਅਤੇ ਫਰਮ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ-ਲਸ਼ਕਾਰੀ ਮੱਲ ਦੀ ਕਮੀ। ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਹੋਰ ਕਾਰਕਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦੱਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤੋਹਫ਼ਾ 5 ਮਾਰਚ 1932 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਦੀਵਾਲੀਆ ਕਰਾਰ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ 15 ਜੁਲਾਈ, 1938 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਹੁਕਮ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ 22 ਨਵੰਬਰ, 1938 ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਕਿ ਕੀ ਤੋਹਫ਼ਾ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮਨਜ਼ਾ, ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ। ਸੰਦਰਭ, ਉਪ-ਸੰਬੰਧੀ ਮਿਆਦ ਦੇ. ਮਿਸਟਰ ਰਹਿਮਾਨ ਦੀ ਖੋਜ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਿਵਾਲੀਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ "ਨਫਰਤ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਖੋਜ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਛੇ ਵਾਰ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਨਸੈਟਿਨ ਲਈ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ? ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ। ਐਨਲੈਟ ਬੀਵੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕੇਸ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਿਫਟ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਰਹਿਮਾਨ ਦੀ ਹਰਜਾਨਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡੀਲਵ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੇਵ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ

ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ. ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਮਰ ਕੌਰ ਇੱਕ ਲਹਿਰ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ

ਬਿੰਦੂ ਹੈ ਕਿ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਸੰਪਤੀਆਂ, ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਖੇਡ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਤੋਹਫ਼ੇ ਬਣਾਉਣ ਸਮੇਂ ਸਨ। ਖੰਨਾ, ਜੇ. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਲੈਣਦਾਰ-ਫਰਮ ਵੱਲੋਂ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਫਰਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਟਾਲ-ਮਟੋਲ ਤਾਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ ਜੇਕਰ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀ ਹੈ ► ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਤੋਹਫ਼ਾ ਹਾਰ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲੈਣਦਾਰ

ਅਪੀਲ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ, ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਬੀ. ਆਰ. ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

